

7. Manyachenko G.V. (2003). Osnovnyie faktoryi obuslavlivayushchie uspehnost sorevnovatelnoy deyatelnosti kvalifitsirovannyih sportsmenov v figurnom katanii na konkah [The main factors determining the success of the competitive activity of qualified athletes in figure skating]. *Fizicheskoe vospitanie studentov tvorcheskikh spetsialnostey*, 5, 21-28. [in Russian]
8. Matveev L.P. (2010). Obschaya teoriya sporta i ee prikladnyie aspekty: ucheb. dlya vuzov fiz. Kulturyi [General theory of sports and its applied aspects: textbook for universities of physical culture]. Moskva : Sov. Sport [in Russian]
9. Medvedeva I.M. (2002). Postroenie programm mikro- i mezotsiklov podgotovki kvalifitsirovannyih figuristov [Construction of micro- and mesocycle programs for the training of qualified figure skaters]. *Pedagogika, psikhologiya ta med.-biol. probl. flz. viovannya i sportu*, 10, 43-50. [in Russian]
10. Pashkevich I. A. (2006). Informativnost morfologicheskikh pokazateley sportivnoy prigodnosti figuristov na raznyih etapah podgotovki [Informativeness of morphological indicators of sports fitness of figure skaters at different stages of training]: *Abstracts of Candidate thesis* : 13.00.04. Malahovka, 24. [in Russian]
11. Pozdnyakov A. V. (2004). Vneledovaya podgotovka figuristov-parnikov na etape nachalnoy spetsializatsii [Outside ice training of hotbed skaters at the stage of initial specialization]: *Abstracts of Candidate thesis* : 13.00.04. Moskva, 24. [in Russian]
12. Sozonenko L.Yu. (2020). Razvitie spetsialnoy vyinoslivosti kak faktor dostizheniya vyisokih rezultatov v figurnom katanii na konkah [The development of special endurance as a factor in achieving high results in figure skating]. *Innovatsionnyie nauchnyie issledovaniya*, 12-2 (2), 99-107. [in Russian]
13. Kharchenko T. P. (2010). Vplyv trenuvalnoho protsesu iz zastosuvanniam eksperymentalnoi metodyky na koordynatsiini zdibnosti yunykh fihurystiv 7–9 rokiv [Influence of training process with application of experimental technique on coordination abilities of young skaters of 7-9 years]. *Slobozhan. naukovo-sportyvnyi visnyk*, 1, 57-60. [in Ukrainian]
14. Chepurova O.A. & Burlov D.I. (2015). Metodika previzualizatsii programm figurного kataniiya. *Almanah nauchnyih robot molodyih uchenyih Universiteta ITMO*, 210-212. [in Russian]
15. Cherepanova I.O. & Dunaev K.S. (2020). Figurnoe katanie na konkah: horeograficheskaya podgotovka : uchebnoe posobie dlya studentov vysshih uchebnyih zavedeniy fizicheskoy kulturyi, obuchayushchisya po napravleniyam podgotovki 49.03.01 Fizicheskaya kultura i 49.03.04 Sport [Figure skating: choreographic training: a textbook for students of higher educational institutions of physical culture studying in the areas of training 49.03.01 Physical culture and 49.03.04 Sports]. Moskva: Eksmo [in Russian]
16. Shibnev A.V. (2020). Sovremennyye podhody k modelirovaniyu i prognozirovaniyu trenirovochnoy deyatelnosti v figurnom katanii [Modern approaches to modeling and forecasting training activity in figure skating]. *Perspektivnyi nauki*, 8 (131), 112-115. [in Russian]
17. Kovacs E.J., Birmingham T.B., Forwell L. Litchfield R.B. (2004). Effect of training on postural control in figure skaters: a randomized controlled trial of neuromuscular versus basic off-ice training programs. *Clin J Sport Med.*, 14(4), 215-224.
18. Mannix E.T., Healy A. & Farber M.O. (1996). Aerobic power and supramaximal endurance of competitive figure skaters. *J Sports Med Phys Fitness*, Vol. 36(3), 161-168.
19. Monsma D.V. & Malina R.M. (2005). Anthropometry and somatotype of competitive female figure skaters 11-22 years. Variation by competitive level and discipline. *J Sports Med Phys Fitness*, 45(4), 491-500.
20. Monsma E.V., Malina R.M. & Feltz D.L. (2006). Puberty and physical self-perceptions of competitive female figure skaters: an interdisciplinary approach. *Res Q Exerc Sport*, Vol. 77(2), 158-166.
21. Saunders N.W., Hanson N.J., Koutakis P. Chaudhari A.M. & Devor S.T. (2013). Figure skater level moderates balance training. *Int J Sports Med.*, Vol. 34(4), 345-349.

DOI 10.31392/NPU-nc.series15.2022.3K(147).24

УДК 81'243: [378.09131-042.65:796]

Дакаленко О.В.

кандидат філологічних наук, доцент кафедри іноземних мов, доцент,
Придніпровська державна академія фізичної культури і спорту, м. Дніпро
ORCID: 0000-0001-8832-295X

Коваленко Н.Л.

кандидат філологічних наук, доцент кафедри соціально-гуманітарних наук та іноземних мов,
завідувач кафедри іноземних мов
Придніпровська державна академія фізичної культури і спорту, м. Дніпро
ORCID: 0000-00026344-2792

ПОЗААУДИТОРНЕ ЧИТАННЯ У ЗВО ГАЛУЗІ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ТА СПОРТУ ЯК СПЕЦІАЛЬНИЙ ВИД ЧИТАННЯ

Проблема позааудиторного читання у ЗВО галузі фізичної культури та спорту безпосередньо пов'язана з питанням про місце синтетичного та аналітичного читання у вивченні наукової спеціальної спортивної літератури. **Метою** навчання у плані читання у вишій галузі фізичної культури і спорту є синтетичне безперекладне та безсловникове читання

наукової спеціальної спортивної літератури лише з невеликою вагою мовного аналізу та перекладу і також спорадичного звернення до словника. Практика навчання достатньо ярко показала, неможна навчити синтетичному безперекладному читанню шляхом читання аналітичного. Забезпечити навчання синтетичному безперекладному читанню і також привити певні навички та вміння мовного аналізу тексту може і повинне позааудиторне синтетичне навчальне читання з елементами аналізу. Кожний навчальний текст повинен мати мовну базу для первинного синтезу, для безпосереднього, хоча й не завжди повного розуміння того, що читають. Первинне синтезування того, що читають повинне забезпечити мовний склад тексту, який включає, в основному, раніш вивчений та закріплений мовний матеріал. Такий мовний склад навчально-спортивних текстів є першою та необхідною умовою безпосереднього синтезування того, що читають. Друга важлива умова є попереднє, передтекстове опрацювання нового мовного матеріалу. Мовний матеріал, який вводиться, повинен бути опрацьованим до читання тексту (в основному самостійно) в передтекстових вправах та передтекстовому вокабулярії з коментарями тощо. В поняття «позааудиторне читання» вкладається наступний зміст – це синтетичне читання поза аудиторією текстів більш легких, більш цікавих, невеличких статей, які задають на більший період часу, чим звичайні навчальні тексти, які задають для самостійного читання до чергового заняття. Дуже важливо, що забезпечити навчання безпосередньому читанню допоможе регулярне синтетичне читання у великому обсязі поза аудиторією навчальних текстів, невеличких уривків зі спеціальної спортивної літератури з елементами аналізу, якісних за змістом, зі строгим дозуванням та послідовністю у вступі, передтекстовим опрацюванням нового з достатньою повторністю вивченого мовного матеріалу.

Ключові слова: позааудиторне читання, ЗВО, фізична культура і спорт, синтетичний, науковий, навчання, спеціальний.

Dakalenko O., Kovalenko N. The extracurricular reading in higher educational institutions of physical culture and sport as a special kind of reading. The problem of extracurricular reading in higher educational institutions of physical culture and sport is directly related to the question of the place of synthetic and analytical reading in while studying special scientific sports literature. **The aim** of reading in higher educational institution of physical culture and sports is synthetic non translated and without dictionary reading of scientific special sports literature with only a small share of language analysis and translation as well as sporadic access to the dictionary. The practice of teaching has shown quite clearly that it is impossible to teach synthetic non- translated reading by analytical reading. It is extracurricular synthetic educational reading with elements of analysis that can and should provide teaching of synthetic non-translated reading and also breed certain skills and abilities of language analysis of the text. Every training text should have a linguistic basis for the primary synthesis, for a direct, though not always complete, understanding of what is being read. The initial synthesis of what is read should provide the linguistic structure of the text, which includes, mainly, previously studied and having trained linguistic material. Such a linguistic composition of educational and sport texts for training is the first and necessary condition for the direct synthesis of what is read. The second important condition is the preliminary, pre-textual elaboration of new language material. The language material that is introduced should be processed before reading the text (mostly independently) in pre-text exercises and pre-text vocabulary with comments, etc. The term "extracurricular reading" means a synthetic outside a classroom reading of texts, which are easier and more interesting, reading of smaller articles, which are given for period of time longer than it is done for ordinary ones. It is very important that regular synthetic reading of big amount extra curriculum training texts, small extracts from special sports literature with elements of analysis, of good quality in content, with strict dosage and consistency in the introduction and pre-textual training of new material and sufficient repetition of previous one can provide good teaching of reading skills.

Key words: extracurricular reading, higher educational institution, physical culture and sport, synthetic, scientific, teaching, special.

Постановка проблеми. Позааудиторне читання у вищій галузі фізичної культури та спорту – методичне поняття, з одного боку, яке позбавлене конкретного змісту та, з іншого боку, читання, яке має декілька різних назв (окрім позааудиторного – домашнє, синтетичне, екстенсивне, курсорне). Сьогодні у більшості немовних вишів існує такий вид читання, та навряд чи можна знайти два виші, у яких воно має схожу суть, однакову форму проведення та однакову назву. Проблема позааудиторного читання у вищій галузі фізичної культури та спорту безпосередньо пов'язана з питанням про місце синтетичного та аналітичного читання у вивченні наукової спеціальної спортивної літератури.

Метою навчання у плані читання у вищій галузі фізичної культури та спорту є синтетичне безперекладне та безсловникове читання наукової спеціальної спортивної літератури лише з невеликою вагою мовного аналізу та перекладу і також спорадичного звернення до словника.

Практика навчання достатньо ярко показала, що «неможна навчити синтетичному безперекладному читанню шляхом читання аналітичного. Забезпечити навчання синтетичному

безперекладному читанню і також привити певні навички та вміння мовного аналізу тексту може й повинне синтетичне навчальне читання з елементами аналізу» (Фоломкіна С. К) [5, с. 15]. Усіляке читання у цілях оволодіння цим видом мовленнєвої діяльності (тут й далі мова йтиме про самостійне читання у аудиторії) повинно бути в основі своїй безперекладним синтетичним читанням з невеликим ступенем мовного аналізу. Кожний навчальний текст повинен мати мовну базу для первинного синтезу, для безпосереднього, хоча й не завжди повного розуміння того, що читають. Первинне синтезування того, що читають, повинне забезпечити мовний склад тексту, який включає, в основному, раніш вивчений та закріплений мовний матеріал. Такий мовний склад навчально-спортивних текстів є першою та необхідною умовою безпосереднього синтезування того, що читають. Друга важлива умова є попереднє, передтекстове опрацювання нового мовного матеріалу. Мовний матеріал, який вводиться, повинен бути опрацьованим до читання тексту (в основному самостійно) в передтекстових вправах та передтекстовому вокабулярії з коментарями тощо.

Як було зазначено вище, при читанні нового навчального тексту здобувачем вищої освіти тексти повинні мати лише елементи мовного аналізу. Вони можуть мати місце, по-перше, у зв'язку з недостатнім ступенем засвоєння попереднього мовного матеріалу та слабкорозвинутими навичками та вміннями безпосереднього синтезування тексту, який побудовано на знайомому мовному матеріалі.

Мета дослідження – розглянути та проаналізувати позааудиторне читання у виші галузі фізичної культури та спорту як спеціальний вид читання.

Виклад основного матеріалу. При синтетичному читанні нового навчального тексту можна та потрібно паралельно здійснювати навчання певним навичкам та вмінням мовного аналізу. Сюди відноситься семантизація лексичних одиниць на основі словотворчого аналізу, контекстуального здогаду тощо; лексичні одиниці, на нашу думку, які піддаються такій семантизації, не слід давати в передтекстовому вокабулярії, а настійно рекомендується спеціально виділяти у тексті, щоб той, хто читає, зрозумів, що ці лексичні одиниці він повинен та може зрозуміти самостійно. Аналітичні форми роботи, зокрема звернення до словника, мають зайняти значне місце при переході до читання оригінальної спеціальної літератури з використаннями іноземних друкованих видань.

Ми вважаємо, що елементи мовного аналізу необхідні та неминучі в вивчаючому читанні, але вони мусять займати у процесі навчання читанню незначне місце. Усіляке початкове (вивчаюче) читання мусить бути у своїй основі читанням синтетичним. Це той методичний принцип, на якому базується наше розглядання питання про позааудиторне читання.

В поняття «позааудиторне читання» вкладається наступний зміст – це синтетичне читання поза аудиторією текстів більш легких, більш цікавих, які задають на більший період часу, чим звичайні навчальні тексти, які задають для самостійного читання до чергового заняття. Замітимо, що відсутність відповідного текстового матеріалу, як правило, робить неможливим здійснення позааудиторного читання навчальних текстів до наступного заняття, окрім свого обсягу та частоти перевірки.

Тут потрібно розглянути вищеперераховані ознаки позааудиторного читання з точки зору того, наскільки вони дозволяють виділити поза аудиторне читання як спеціальний вид читання та протиставляють його, зокрема, самостійному читанню поза аудиторією навчальних текстів (або текстів-параграфів) підручника до чергового заняття зі здобувачами вищої освіти галузі фізичної культури та спорту.

1. Головною ознакою позааудиторного читання є те, що воно здійснюється поза аудиторією. Рекомендовано методистами читати та опрацьовувати навчальні тексти-параграфи на чергове заняття завчасно у аудиторії, а потім задавати їх для повторного читання вдома. Такому читанню, природно, протиставляється позааудиторне читання – читання без попереднього опрацювання у аудиторії.

На сьогоднішній день попереднє читання у аудиторії навчальних текстів-параграфів, які задають до чергового заняття, фактично не має місця у практиці викладання. І позааудиторне читання і читання навчальних текстів-параграфів до чергового заняття здійснюється поза аудиторією з подальшою перевіркою у аудиторії і не може бути протиставлене один одному з цієї точки зору. Відмітимо, що «сам термін «позааудиторне читання» відповідно, логічно, на нашу думку, використовувати не у існуючому значенні, а для позначення усілякого читання, яке здійснюється поза аудиторією» (Семенова Г. В.) [3, с. 84].

2. Ми вважаємо, що суттєва ознака позааудиторного читання також – це його сутність як читання синтетичного. Власно кажучи, воно й виникло саме як напрям цієї якості у традиційній методиці, яка пропонувала наявність двох видів навчального читання – читання аналітичного та читання синтетичного. У ролі аналітичного читання виступало звичайне читання навчальних текстів-параграфів до чергового заняття зі здобувачами вищої освіти галузі фізичної культури і

спорту, у ролі синтетичного читання виступало позааудиторне читання.

Положення про те, що усіяке навчальне читання повинно бути у основі своїй читанням синтетичним, примушує дійти висновку, що поза аудиторне читання не може протиставлятися іншим видам навчального читання в цьому відношенні; ця важлива та основа ознака позааудиторного читання повинна бути принципом усіякого навчального читання.

3. Наступна характеристика позааудиторного читання, яка витікає з його сутності як читання синтетичного, – потреба у мовній легкості текстів для позааудиторного читання спортсменів.

Якщо конкретизувати поняття «легкий текст», воно зводиться, вочевидь, до наступного: це – текст, мовний склад якого дозволяє здійснювати безпосереднє синтезування того, що читають, на даному конкретному етапі навчання, тобто текст, який складається, в основному, з вивченого та невеликого відсотка нового мовного матеріалу. Але усіякий навчальний текст повинен складатися з засвоєного матеріалу та невеликого відсотка нового мовного матеріалу. Співвідношення нового та вивченого лексичного матеріалу спортивного контексту у навчальних текстах-параграфів повністю забезпечить безпосереднє синтезування того, що читають, та дасть пряму основу не протиставляти це читання поза аудиторному читанню в плані мовної легкості текстів. У зв'язку із труднощами складання текстів на обмеженому лексичному матеріалі ми вважаємо важливим включати інколи в текст спортивного спрямування лексичні одиниці, які не входять в програмний мінімум, з безпосереднім їхнім перекладом у дужках після даного слова. Що стосується граматичного матеріалу, то принцип «легкості» не буде порушено, якщо у текст включають завчасно опрацьований в перед текстових вправах граматичний матеріал останнього заняття.

4. Наступною ознакою позааудиторного читання є те, що його задають, як правило не до чергового заняття, а на досить великий період часу. Ця ознака позааудиторного читання породжує його наступні негативні сторони: по-перше, є фактом, що перевірка позааудиторного читання через великі проміжки часу неминуче призводить до нерегулярного читання. По-друге, при проведенні позааудиторного читання через великі проміжки часу є відсутньою реальна можливість так скласти тексти для поза аудиторного читання й так організувати його, щоб здобувач вищої освіти галузі фізичної культури і спорту не тільки удосконалював навички читання на раніш вивченому та закріпленому мовному матеріалі, але й закріплював безпосередньо мовний матеріал останнього заняття. Нездатність позааудиторного читання, на нашу думку, при його перевірці через великі проміжки часу безпосередньо закріплювати мовний матеріал останнього заняття є його серйозним недоліком. Недоліки позааудиторного читання можуть бути усунені, якщо його задавати у конкретному обсязі від заняття до заняття і також регулярно здійснювати його перевірку. Але у такому випадку зникає основа протиставляти позааудиторне читання читанню навчальних текстів-параграфів до чергового заняття з розглянутої точки зору.

5. У якості ознаки позааудиторного читання висувається також читання «довгих текстів», які не обмежені рамками параграфу. Декілька параграфів, які включають початок, продовження, закінчення, можуть компенсувати і цю якість читання взагалі.

6. Дослідник А.І. Колеснікова вважає, що «великий обсяг текстового матеріалу для позааудиторного читання також висувається як його головна ознака. Виходить, що взагалі лише великий обсяг текстового матеріалу для читання може забезпечити виконання мети навчання» [2, с. 133]. Але вочевидь, що зовсім не обов'язково вирішувати задачу збільшення загального обсягу текстового матеріалу за рахунок позааудиторного читання. Це можна успішно зробити шляхом збільшення кожного навчального тексту, який задають на чергове заняття. Нам здається, що дякуючи збільшенню обсягу навчальних текстів за рахунок вивченого мовного матеріалу буде зменшуватися відсоток незнайомого мовного матеріалу в тексті і полегшуватися синтезування того, що прочитали.

7. Виконувати функції вдумливого читання можуть і повинні навчальні тексти-параграфи до чергового заняття, по яких засвоюється конкретний, загальний для всіх груп лексичний спеціалізований матеріал.

8. Інколи позааудиторне читання кваліфікується як читання з загальним охопленням змісту. Нам здається, немає сенсу доводити, що коли навчають у вищому навчальному закладі галузі фізичної культури та спорту читанню фахової та наукової літератури, потрібно навчати та привчати здобувачів вищої освіти до абсолютно точного розуміння того, що читають.

Друге питання – навчання вмінно побіжно передивлятися текст з метою визначення його основного змісту, але для цього мусять бути використані спеціальні види роботи.

Після вищезазначених найважливіших положень ми схилиємося до того, що «у методичному плані питання про інтенсивне читання міцно пов'язано із проблемою використання того чи іншого його виду» (Соловова Є. Н.) [4, с. 52]. Порівняльний аналіз вивчаючого та ознайомчого читання свідчить про те, що вони утворюють далеко не різні можливості для того,

щоб позааудиторне читання змогло стати значним. Основна їх різниця виходить з процесів сприйняття того, що читають, які забезпечують різний ступінь повноти, точності та глибини розуміння тексту у відповідності з різними цілями подальшого використання здобутої інформації.

Позааудиторне читання представляє максимальні можливості для формування у здобувачів вищої освіти галузі фізичної культури і спорту навичок ознайомчого читання, в цілому, на початкових ступенях навчання. Даний вид читання, у якому мають перевагу синтетичні прийоми сприйняття, дає значно більшу можливість забезпечити чітке читання, ніж вивчаюче або навчальне, яке потребує в основному використання тим, хто читає, аналітичних прийомів. Як показує практика, при використанні вивчаючого читання норма позааудиторного читання у 5-7 сторінок легкого тексту на тиждень є непосильною для цілої низки здобувачів, особливо слабких. Але при ознайомчому читанні тижневу норму у 15-20 сторінок можна вважати початковою для здобувачів вищої освіти галузі фізичної культури та спорту. Великий обсяг матеріалу, який читають, є можливим завдяки тому, що ознайомче читання відноситься до швидких видів читання, тоді як вивчаюче – до повільних.

Ознайомче читання декілька знімає напруженість психічної активності (у порівнянні з вивчаючим читанням), віддаючи їй особливий позитивний емоціональний відтінок: той, хто читає може слідувати за загальним змістом тексту, опускаючи деякі деталі. Знімає напруженість розумової активності та відсутність установки на подальше детальне відтворення того, що прочитали. Стан, який складається в ході ознайомчого читання, сприяє ментальному стану здобувача вищої освіти галузі фізичної культури та спорту, тому що цей стан викликаний «легкістю» та «приємністю» самого процесу, що формує у здобувача пізнавальний інтерес до спеціальної літератури іноземною мовою. Відомо, що «пізнавальний інтерес, особливо, є запорукою чіткого читання іноземною мовою. При інтенсивному ознайомчому читанні у якості передтекстового читання відмічаються також передтекстові умови для дії законів мимовільного запам'ятовування» (Каргіна Є. М.) [1, с. 81]. Як показали спостереження, в результаті чіткого позааудиторного читання у здобувачів вищої освіти галузі фізичної культури та спорту значно розширився пасивний запас мовних знань. Однак, задовільні результати (підвищення рівня сформованості, вміння читати іноземною мовою та розширення пасивного запасу мовних знань) можуть бути досягнуті при дотриманні певної методики проведення позааудиторного читання. Вагому роль грають підбір спеціального тематичного матеріалу для позааудиторного читання, види завдань та засоби перевірки розуміння того, що прочитано. При підборі спеціальної спортивної літератури (тексти, невеличкі статті і тп.), формулюванні завдання та виборі способу перевірки розуміння слід враховувати одно з основних правил методики – усі ланки навчання мусять бути взаємопов'язаними та адекватні до конкретної мети.

Для забезпечення необхідної мінімальної норми читання матеріал повинен відповідати умовам використання ознайомчого читання. Текст-параграф, книга, або стаття для читання, яку пропонує викладач, мусять бути легкими у мовному відношенні, але не примітивними з боку змісту та відповідати читацьким інтересам здобувачів вищої освіти галузі фізичної культури та спорту. В плані читацьких інтересів переважна більшість здобувачів вищої освіти галузі фізичної культури та спорту висловлюється за вибір текстів, текстів-параграфів за напрямом підготовки. У зв'язку з цим доцільним є використання для позааудиторного читання збірок статей або хрестоматій за напрямом підготовки. При цьому тексти в даних збірниках та хрестоматіях повинні бути підібрані за тематикою та адаптовані за ступенем складності у відповідності з загальними вимогами відповідного факультету та курсу. Досягнутий у результаті позааудиторного читання певний ступінь зрілості читання іноземною мовою дозволяє здобувачам вищої освіти галузі фізичної культури та спорту орієнтуватися у іноземних джерелах при підготовці до деяких проектів за напрямом підготовки, а також при загальній підготовці до спеціальних спортивних дисциплін. Тому позааудиторне читання слід віднести до категорії спеціального виду читання.

Висновки. Таким чином, підсумовуємо вищесказане та доходимо наступних висновків:

1. На даному етапі є суттєва основа виділити позааудиторне (ознайомче) читання у особливий вид читання і розділити самостійне читання, яке здійснюється поза аудиторією, на читання навчальних текстів – параграфів до чергового заняття та на окреме ознайомче позааудиторне читання (адаптовані книги, хрестоматії, тематичні статті).

2. Забезпечити навчання безпосередньому позааудиторному читанню допоможе регулярне синтетичне читання у великому обсязі поза аудиторією навчальних текстів, невеличких уривків зі спеціальної спортивної літератури з елементами аналізу, якісних за змістом, зі строгим дозуванням та послідовністю у вступі, передтекстовим опрацюванням нового з достатньою повторністю вивченого мовного матеріалу.

Список використаних джерел

1. Каргіна Е.М. Особенности отбора и организации языкового материала для профильного

курса іностринного язика. *Гуманитарные научные исследования*, 2012. № 11 (39). С. 80–83.

2. Колесникова А. И. Внеаудиторное чтение текстов как форма самостоятельной работы студентов при изучении иностранного языка в неязыковом вузе. *Аграрный вестник*. 2019. № 1 (26). С. 132–137.

3. Семенова Г.В. Внеаудиторное чтение как один из видов самостоятельной работы студентов при обучении иностранному языку в неязыковом вузе. *Известия Тульского государственного университета. Педагогика*. 2015. № 4. С. 83–90.

4. Соловова Е.Н. Методика обучения иностранным языкам: базовый курс: пособие для студентов пед. вузов и учителей. М.: АСТ: Астрель, 2008. 238 с.

5. Фоломкина С.К. Обучение чтению на иностранном языке в неязыковом вузе: Учеб.-метод. пособие для вузов. М.: Высш. шк., 1987. 207 с.

References

1. Kargina E.M. (2012). Osobnosti otbora i organizacii yazykovogo materiala dlya profil'nogo kursa inostrannogo yazyka. *Gumanitarnye nauchnye issledovaniya*, 11 (39), 80–83.

2. Kolesnikova A.I. (2019). Vneauditornoe chtenie tekstov kak forma samostoyatel'noj raboty studentov pri izuchenii inostrannogo yazyka v neyazykovom vuze. *Agrarnyj vestnik*, 1 (26), 132–137.

3. Semenova G. V. (2015). Vneauditornoe chtenie kak odin iz vidov samostoyatel'noj raboty studentov pri obuchenii inostrannomu yazyku v neyazykovom vuze. *Izvestiya Tul'skogo gosudarstvennogo universiteta. Pedagogika*, 4, 83–90.

4. Solovova E. N. (2008). Metodika obucheniya inostrannym yazykam: bazovyy kurs: posobie dlya studentov ped. vuzov i uchitelej. M.: AST: Astrel'. 238.

5. Folomkina S. K. (1987). Obuchenie chteniyu na inostrannom yazyke v neyazykovom vuze: Ucheb.-metod. posobie dlya vuzov. M.: Vyssh. shk.. 207.

DOI 10.31392/NPU-nc.series15.2022.3K(147).25

УДК 73.3.091.2:796]:614.6

Деделюк Н.А.

кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент,
Волинський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк
ORCID: 0000-0002-9522-5055

Ващук Л.М.

кандидат наук з фізичного виховання та спорту, доцент,
Волинський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк
ORCID: 0000-0002-3030-1440

Томашук О.Г.

кандидат педагогічних наук, доцент,
Волинський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк
ORCID: 0000-0002-1956-0265

МОТИВАЦІЙНА СПРЯМОВАНІСТЬ БАТЬКІВ У ОРГАНІЗАЦІЇ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ДОМАШНІХ УМОВАХ У ПЕРІОД КАРАНТИННИХ ОБМЕЖЕНЬ

Прагнення підвищити рівень фізичного виховання учнів молодших класів знайшло своє відображення у шкільній реформі. Проте, у сучасних умовах змішаного та дистанційного навчання, головна роль у вирішенні проблеми забезпечення необхідної фізичної активності учнів, належить сім'ї. **Метою** дослідження передбачено визначення мотиваційної спрямованості батьків учнів молодших класів у організації фізичного виховання дітей в сім'ї в умовах карантинних обмежень. **Методологія** дослідження. Проведене анкетування батьків дало змогу встановити, що майже всі батьки й діти мотивовані займатися фізичними вправами, проте заняття проводяться не систематично, а в деяких сім'ях взагалі не проводяться. **Наукова новизна** дослідження полягає у визначенні мотиваційно-осмисленого ставлення батьків до організації фізичного виховання молодших школярів в умовах сім'ї у період карантинних обмежень з метою збереження та зміцнення здоров'я, профілактики захворювань, оптимізації фізичної активності, загартування організму. **Висновки.** Дані анкетування батьків дозволили констатувати усвідомлення необхідності організації тих форм організації занять фізичними вправами, яким віддають перевагу діти. Результати дослідження мотивації батьків, щодо занять їхніх дітей фізичними вправами удома, показали, що основна частина батьків спонукають дітей займатися фізичними вправами з оздоровчою метою; мета іншої частини батьків спрямована на розвиток у дітей рухових якостей і досягнення високих результатів у спорті; значна кількість батьків вважають, що фізичні вправи необхідні для всебічного розвитку дитини. Основною проблемою спільних занять з